

Ці хапае сёння спартыўных баз у глыбінках?

З такім пытаннем мы звярнуліся да людзей, якія непасрэдна звязаны са спартыўнай сферай.

Намеснік старшыні Пастаяннай камісіі Палаты прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу па ахове здароўя, фізічнай культуры, сямейнай і маладзёжнай палітыцы Валянціна КУРСЕВІЧ:

— Я адкажу па сваёй выбарчай акрузе — у мяне Мінскі раён, куды ўваходзяць Бараўляны, Заслаўе, Астрашыцкі Гарадок... Цяпер ідзе абмеркаванне плана генеральнай забудовы пасёлка Лясное ў Бараўлян. І ў ім прадугледжана будаўніцтва стадыёна, каб далучаць насельніцтва да розных відаў спорту. Дарэчы, па даных статыстыкі, кожны пяты беларус сёння займаецца спортам. На мой погляд, гэта добра, але ўсё ж недастаткова. Мы за тое, каб людзі вялі здаровы лад жыцця — і не толькі ў гарадах, але і ў глыбінках. Акрамя таго, калі ёсць патрэба, калі попыт нараджае прапанову, то базы ў глыбінках трэба рамантаваць і прыводзіць у парадак, але да гэтага патрэбны рэальна-навальны падыход. Вядома, такія збудаванні неабходны моладзі. Сёння ў многіх дзяцей з ранняга ўзросту дыягнастуюць і блізарукасць — таму што сядзяць за гаджэтамі і планшэтамі, і скацііз. Здаровая нацыя — наша галоўнае багацце.

Абаронца футбольнага клуба «Мінск» Ілья ЛУКАШЭВІЧ:

— Я лічу, што спартыўных баз па краіне не так ужо і шмат, а тым больш — у глыбінках: там іх увогуле мала. А вось каля Мінска і непасрэдна ў самім Мінску такіх баз дастаткова. Што датычыцца стану, то ў цэлым ён нядрэны — 6—7 балаў з 10, але ў параўнанні з еўрапейскімі базамі і некаторымі расійскімі — гэта як параўноўваць зямлю і паветра, так што рамоні патрэбны. Я скажу так: проста ў нас усё выглядае вельмі непрыгожа і па-старому. Раздзявальні, душавыя, масажныя кабінеты, нумары, дзе жывуць футбалісты, — у Еўропе відаць, што ўкладзены вялікія грошы, і будавалі гэта людзі, якія нешта разумеюць у спартыўнай сферы. Калі паспрабаваць параўнаць, то ў нас у Мінску каля нашага клуба пабудавалі акадэмію футбола — вось там проста выдатна, там ёсць усё для спартсменаў: нумары, сталовыя, трэнажорныя залы, басейны, сауны, залы для тэарэтычных заняткаў. Калі гаварыць менавіта пра футбольныя базы, то па прыклад далёка хадзіць не трэба — акадэмія расійскага футбольнага клуба «Краснадар» проста неймаверная.

Начальнік аддзела адукацыі, спорту і турызму Івацэвіцкага раённага выканаўчага камітэта Ігар КУІС:

— Спартыўных аб'ектаў у нас менавіта па раёне хапае. Мы стараемся адкрываць філіялы спартыўных баз па ўсім раёне, каб як мага больш людзей мелі магчымасць займацца спортам. Я б ахарактарызаваў стан такіх аб'ектаў як здавальняючы. Чаму? Таму што няма мяжы дасканаласці. Гэта значыць на тым узроўні, што ёсць цяпер, можна праводзіць разнастайныя віды спаборніцтваў. Скажу больш: да нас у раён, у глыбіньку, прыежджаюць спецыялісты з вялікіх гарадоў. Тут добры калектыв у самым росквіце сіл. Можна быць, гэтым і пашанцавала. Бо мы ўсе разумеем, што такое маладому спецыялісту прыехаць у маленькі гарадок пасля інстытута.

Лёгкаатлет Валерый СЫСАЎ:

— Спартыўных баз вельмі мала, і амаль усе яны — у не вельмі добрым стане. У рэгіёнах базы ёсць толькі ў абласных цэнтрах. Нават калі браць Мінск, то спартыўная школа «Юнацтва» трэніравалася на школьным стадыёне. Што датычыцца рамонтна-будаўніцтва, то, на мой погляд, нам неабходна і адно, і другое. У тым сэнсе, што трэба аднаўляць і рамантаваць старыя базы, а таксама будаваць новыя. Я лічу, што ёсць нават небяспечныя месцы, якія рэальна лепш зносіць, а той жа Рэспубліканскі цэнтр Алімпійскай падрыхтоўкі па лёгкай атлетыцы лепш адрамантаваць. Я не магу сказаць, як у іншых месцах, паколькі там, дзе я выступаў, стадыёны і манежы былі новыя і падрыхтаваны спецыяльна для спаборніцтваў. У нас шмат хакейных арэн, пры гэтым яны не танныя ў абслугоўванні, а вось пляцовак для іншых відаў спорту ў нас няма.

Начальнік аддзела адукацыі, спорту і турызму Віцебскага раённага выканаўчага камітэта Вольга РАЗАНОВА:

— Спартыўных баз у нас хапае. Па стане — калі нашы спартыўныя збудаванні займаюць першыя месцы ў абласных конкурсах, то я думаю, што ён някельскі. Ці трэба рабіць рамонтны? Дзе неабходна, мы праводзім патрэбныя працэдуры. Наогул, у нас практычна ў кожным населеным пункце раёна ёсць гульнявая або спартыўная пляцоўка, а там, дзе знаходзяцца школы альбо буйныя прадпрыемствы, ёсць добрыя аздараўленчыя комплексы. Калі гэта глыбінька, то гэта, хутчэй за ўсё, малаперспектывны населены пункт, гэта значыць жыхароў зусім мала. Дарэчы, у нас і для пенсіянераў створаны спартыўныя цэнтры.

Уладзіслаў ЛУКАШЭВІЧ. lukashevich@zviazda.by

ФІЗКУЛЬТ-УРА!

Залаў шмат, басейнаў мала

Пра тое што заняткі спортам становяцца ўсё больш папулярнымі і моднымі, можна судзіць нават не паводле статыстычных звестак, а проста азірнуўшыся вакол. Колькасць людзей на веласіпехах, на прабежцы, аматараў, якія займаюцца на спецыялізаваных спартыўных пляцоўках, расце. Гэта датычыцца любога горада, населенага пункта або пасёлка Беларусі.

Параўноўваць рэгіёны і вобласці на прадмет «найбольшай спартыўнасці», напэўна, некарэктна, бо ўсе часткі краіны маюць розныя магчымасці і рэсурсы. А калі гаварыць аб аказанні паслуг у гэтай галіне, то ва ўсіх рэгіёнах яны практычна аднолькавыя. Пра гэта кажа **намеснік начальніка ўпраўлення фізічнай культуры Міністэрства спорту і турызму краіны Васіль КАСАЧ.**

— Усе віды спартыўных паслуг, напрамкаў заняткаў фізкультурай — і новых, і ўжо традыцыйных — ёсць ва ўсіх рэгіёнах нашай краіны. Аб фізічнай актыўнасці жыхароў Беларусі можна меркаваць яшчэ і па загружанасці спартыўных аб'ектаў, там мы маем добрыя лічбы.

Па гэтым паказчыку сёння лідзіруе Брэсцкая вобласць — 97% у актыве. Сакрэт у тым, што гэты рэгіён краіны мае даволі шмат спартзбудаванняў, у большасці сваёй сучасных. Крыху адстае ад усяй Мінска вобласць, яе паказчык каля 75–80%, што ў прыцыпе таксама нядрэны. Спецыяліст Мінспарту адзначае, што ў цэлым у напрамку загрузкі і эфектыўнага выкарыстання спартыўных аб'ектаў выдзяляюцца добрая аб'ёмная работа. Спецыяльна для яе кантралю і маніторынгу створана рэспубліканская камісія. Тут кіраўнікам спартзбудаванняў рэкамендавана не толькі звярнуць асаблівую ўвагу на рэкламу паслуг, якія аказваюць палатныя, залы, басейны, адкрытыя пляцоўкі, але нават на такія дробязі, як дарожныя паказальнікі. Напрыклад, не лішнія яны будуць на ўездзе ў горада, не толькі для мясцовых жыхароў, колькі для турыстаў, якія ўсё часцей прыежджаюць у Беларусь.

Трэба адзначыць, што рэгіянальныя спецыялісты ў сферы фізкультуры сталі актыўна вывучаць новыя напрамкі, бо канкурэнцыя становіцца ўсё больш жорсткай. Ну і, вядома, не варта забываць, што

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й «МС».)

Новы фізкультурна-аздараўленчы цэнтр у Касцюковічах карыстаецца папулярнасцю.

ФОТА БЕЛТА

львіная доля часу работы спартыўных збудаванняў усё ж адведзена пад вучэбна-трэніровачны працэс прафесійных спартсменаў і дзіцячых секцый.

Цікава даведацца меркаванне спецыяліста Міністэрства спорту аб крытыцы з нагоды вялікай колькасці лядовых палацаў і нерацыянальна выдаткаваных на іх грошай (сёння ў краіне 35 спартзбудаванняў са штучным лёдам).

— Аб'ектаў у нас дастаткова колькасць, і яны ўсе запатрабаваныя, няма такіх збудаванняў, якія стаяць нікому не патрэбны. Акрамя таго, што аказваюцца платныя паслугі насельніцтву, і яны, трэба сказаць, даступныя абсалютна ўсім. Значная частка часу ідзе на дзіцячы спорт, а гэта наша будучыня, бо здароўе закладаецца з малых гадоў. Таму гаварыць пра тое, што аб'екты пабудаваны дарма, не абгрунтавана, — дзеліцца сваім поглядам Васіль Касач.

Лічбы
Агульная плошча спартыўных зал у краіне складае 1 667 519 квадратных метраў, з іх у сельскіх населеных пунктах — 656 933 квадратных метры.

Колькасць клубаў па фізічнай культуры і спорце складае 4 623, з іх у сельскіх населеных пунктах 1666.

У краіне 27 814 работнікаў фізічнай культуры, з іх 40% — жанчыны.
* Даныя 2016 года.

Сёння ў краіне 23 тысячы 167 спартыўных аб'ектаў (з іх у сельскіх населеных пунктах 8 тысяч 275), больш за ўсё плоскасных збудаванняў (больш за 8 тысяч — гэта пляцоўкі для спартыўных гульняў, палі з газонамі, міні-басейны), менш за ўсё яхт-клубаў — толькі два. Калі дэфіцыт апошніх не такі прыкметны, таму што парусны спорт не настолькі папулярны і масавы ў Беларусі, то вось, на-

прыклад, недахоп басейнаў (іх у нашай краіне ўсяго 958, і толькі 172 — у сельскіх населеных пунктах) адчувальны.

— Як правіла, менавіта басейны найбольш папулярныя ў насельніцтва, таму заняткі звычайна з 6.00 да 23.00. Кіраўніцтва спартыўнай галіны ў курсе гэтай праблемы і ўсяляк спрабуе яе вырашаць — шляхам увяду новых аб'ектаў і рэканструкцыі ўжо існуючых, — адзначае Васіль Фёдаравіч.

Людзі хочуць бегаць

Немалаважным фактарам прыцягнення насельніцтва да заняткаў фізічнай культурай з'яўляецца правядзенне культурна-масавых спартыўных мерапрыемстваў. На працягу года па краіне іх адбываецца каля 20 тысяч.

Самыя маштабныя праходзяць у сталіцы — Мінскі паўмарафон, забегі, прымеркаваныя да свят, памятных дат або велепрабегі. Аднак свае, традыцыйныя, характэрныя для канкрэтнага рэгіёна мерапрыемствы, адбываюцца і ў абласных цэнтрах. Так, ужо 30-ы раз адбудзецца фестываль бегу «Языльская дзясятка» ў Старых Дарогах, традыцыйным стаў экалагічны забег у Гомельскай вобласці, дачыненны маладзёжны велепрабег «Будзьма — за здаровую Беларусь!» у Гомелі, турнір па пляжным валеболе «Мяч над сеткай» у Магілёве. У гэтым плане задзейнічаны ўсё рэгіёны. Цяпер на такую работу робіцца акцэнт і міністрам спорту і турызму Аляксандрам Шамко.

— Няхай такіх мерапрыемстваў будзе не шмат, але хаця б 2—3 з іх — маштабныя і знакавыя, аналагаў іх няма ў краіне, — лічыць Васіль Касач. — Сёння людзі самі з задавальненнем прымаюць у іх удзел. Узязь, напрыклад, той жа жаночы забег на 8 Сакавіка, прыходзілася нават спыняць рэгістрацыю, таму што ахвотных было больш, чым магчыма прыняць на трасе. Мы ўсё гэта бачым і ўлічва-

ем у арганізацыі на будучыню. Сёння людзі клопацца пра сваё здароўе, нават сярэд моладзі быць спартыўным — модна. Пакуль у рэгіёнах ёсць праблемы з наяўнасцю спартыўнага інвентару, правядзеннем яркіх, крэатыўных мерапрыемстваў. Мабыць, так адбываецца з-за таго, што магчымасцяў там менш.

Штогод расце колькасць буйных міжнародных спартыўных спаборніцтваў, якія праводзяцца ў Беларусі (30 — у 2015 годзе, 67 — у 2016-м, па плане на 2017 год — больш за 80), усё часцей іх правядзенне дазваляюць рэгіёнам.

Фізкультура — у аснове прафесійнага спорту

Спартыўныя поспехі на міжнародных арэнах не магчымыя без актыўнай масавасці ў занятках фізічнай культурай. Менавіта яна ляжыць у аснове прафесійнага спорту. Як правіла, адораных дзяцей знаходзяць на школьных занятках або ў дзіцячых секцыях, і ўжо адтуль яны пачынаюць свой шлях у вялікі спорт. Ці складана прыцягнуць да заняткаў дзяцей з глыбінаў? Пытанне спрэчнае. З аднаго боку, яны наадварт больш цягнуцца да спорту, бо маюць менш магчымасцяў заняць свой вольны час. Спецыялісты адзначаюць, што дзяцей з вёсак ці гарадскіх пасёлкаў хутчэй і прасцей набраць у групы для заняткаў у спартыўнай секцыі, чым у буйным горадзе. Аднак тут можна сутыкнуцца з іншай праблемай — трапіць на трэніроўкі ў горада дзецям з селя праблематычна, а спартыўных секцый у вёсках не так шмат.

Сёння ў краіне культывуецца 132 віды спорту, а беларускія атлеты ўдзельнічаюць у самых прэстыжных спаборніцтвах планеты — Алімпійскіх гульнях — з 1952 года. Самастойнай камандай нашы спартсмены пачалі выступаць з 1994-га, за гэты час прадстаўнікамі суверэннай Беларусі заваявана 100 алімпійскіх медалёў, 19 з іх — залатыя ўзнагароды. Трэба адзначыць, што алімпійскімі чэмпіёнамі сталі толькі 5 прадстаўнікоў сталіцы — Дар'я Домрачова (біятлон), Вадзім Махнёў (веславанне), Аляксей Грышын (фрыстайл), Вікторыя Азаранка і Максім Мірны (тэнніс). Такія статыстыка дае яснае ўяўленне пра тое, наколькі важкі ўклад уносяць спартсмены рэгіёнаў у алімпійскую славу Беларусі.

Дар'я ЛАБАЗЭВІЧ. labazhevich@zviazda.by

Да тэмы:
Найбольш вядомыя беларускія спартсмены, якія нарадзіліся ў розных рэгіёнах краіны:
Андрэй Арамнаў — алімпійскі чэмпіён Пекіна-2008, цяжкая атлетыка (нарадзіўся ў Барысаве, Мінская вобласць);
Андрэй і Аляксандр Багдановічы — алімпійскія чэмпіёны Пекіна-2008, сярэбраныя прызёры Алімпіяды ў Лондане 2012 года, веславанне (нарадзіліся ў пасёлку Ялізаве, Магілёўская вобласць);
Святлана Баітава — алімпійская чэмпіёнка Сеула-1988, спартыўная гімнастыка (нарадзілася ў горадзе Магілёве);
Андрэй Барбашынскі — алімпійскі чэмпіён Барселона-1992 у складзе каманды СНД па гандболе (нарадзіўся ў горадзе Ашмянах, Гродзенская вобласць);
Уладзіслаў Ганчароў — алімпійскі чэмпіён Бразіліі-2016, скачкі на батуте (нарадзіўся ў горадзе Віцебску);
Сяргей Каплякоў — двухкратны Алімпійскі чэмпіён па плаванні Масквы-1980, сярэбраны прызёр у Манрэалі-1976. Першы плывец у

свеце, які пераадолеў дыстанцыю 200 м хутчэй за 1 хвіліну 50 секундаў (нарадзіўся ў горадзе Оршы, Віцебская вобласць);
Яніна Карольчык — алімпійская чэмпіёнка Сіднея-2000, штурханне ядра (нарадзілася ў вёсцы Хрышчанавічах, Гродзенская вобласць);
Кацярына Карстэн — двухкратная алімпійская чэмпіёнка (Атланта-1996, Сідней-2000), сярэбраны прызёр Алімпіяды ў Афінах, бронзавы прызёр Алімпіяды ў Барселоне, веславанне. Удзельніца сямі Алімпійскіх гульняў. Першая двухкратная алімпійская чэмпіёнка ў гісторыі незалежнай Беларусі (нарадзілася ў вёсцы Асечане, Мінская вобласць);
Марына Лобач — алімпійская чэмпіёнка Сеула-1988, мастацкая гімнастыка (нарадзілася ў горадзе Смалявічах, Мінская вобласць);
Аксана Мянёва — алімпійская чэмпіёнка Пекіна-2008, кіданне молата (нарадзілася ў горадзе Крычаве, Магілёўская вобласць);
Юлія Несцярэнка — алімпійская чэмпіёнка ў бегу на 100 метраў, Афіны-2004 (нарадзілася ў горадзе Брэсце).